

عنوان مقاله:

بررسی موانع استفاده از رویکرد یادگیری مشارکتی در کلاس های درس

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (با رویکرد فرهنگ مشارکتی) (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدرضا کرامتی - دانشیار دانشگاه تهران

فرشته قائمی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه تهران

رابعه واحدی - کارشناس ارشد برنامه ریزی آموزشی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش شناخت و درک موانع و مشکلات استفاده از رویکرد مشارکتی در کلاس درس است. رویکرد مشارکتی یکی از روش های تدریس فعال است. این روش تدریس، یک روش تربیتی محسوب می شود که در همه سطوح آموزشی پذیرفته شده است. این رویکرد یادگیرندگان را تشویق می کند تا با اعضای خود همکاری کنند و نظرات خود را مورد بحث و اشتراک بگذارند. اجرای موثر این روش مستلزم همکاری همه بخش های آموزش و پرورش است، اما حوزه برنامه ریزی درسی و معلمان، اساسی ترین نقش را در این امر برعهده دارند. در روش یادگیری مشارکتی، تاکید بر فعالیت و کار دانش آموزان با یک دیگر است به گونه ای که اعضای گروه با همبستگی درونی، مسئولیت پذیری و پاسخگویی و غیره برای رسیدن به اهداف مشترک تلاش می کنند. این مطالعه، جزء تحقیقات توصیفی از نوع کتابخانه ای است. در این تحقیق با استفاده از مقالات، بانک های اطلاعاتی، اینترنت و کتب موجود، اطلاعات پژوهش جمع آوری شد. با توجه به نتایج به دست آمده از مطالعه نظری حاضر، موانع اجرای یادگیری مشارکتی در کلاس های درس را می توان به این شرح ذکر نمود: موانع قانونی، موانع زمینه ای، موانع آموزشی، موانع نگرشی و رفتاری.

کلمات کلیدی:

یادگیری مشارکتی، موانع فنی-تکنولوژی (زمینه ای)، موانع آموزشی، موانع قانونی و موانع نگرشی و رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/883706>

